

Vec C-601/20

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

13. november 2020

Vnútroštátny súd:

Tribunal d'arrondissement

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

13. október 2020

Žalobkyňa:

SOVIM SA

Žalovaný:

Luxembourg Business Registers

PRACOVNÝ DOKUMENT

Uznesenie v obchodnej veci 2020TALCH02/01568 podľa článku 7 ods. 3 a článku 15 ods. 5 loi du 13 janvier 2019 instituant un Registre des bénéficiaires effectifs (zákon z 13. januára 2019, ktorým sa zriaďuje register konečných užívateľov výhod) (ďalej len „RUV“)

[*omissis*]

V spore [*omissis*]

m e d z i:

SOVIM SA, akciová spoločnosť so sídlom v Luxembursku (L-2449), [*omissis*];

žalobkyňa [*omissis*]

a:

zoskupenie hospodárskych záujmov **LUXEMBOURG BUSINESS REGISTERS**, skrátene **LBR**, so sídlom v Luxembursku (L-1468) [*omissis*]

žalovaný, [*omissis*]

[*omissis*]

Po vypočítaní návrhov zástupcov účastníkov konania na pojednávaní 13. októbra 2020, [*omissis*]

bolo na verejnom pojednávaní v ten istý deň vydané

toto u z n e s e n i e:

Skutkový stav

Listom z 12. augusta 2019 adresovaným registru konečných užívateľov výhod (ďalej len „RUV“) požiadala akciová spoločnosť SOVIM SA o obmedzenie prístupu k informáciám týkajúcim sa konečného užívateľa výhod tejto spoločnosti v súlade s článkom 15 zákona z 13. januára 2019, ktorým sa zriaďuje register konečných užívateľov výhod (ďalej len „Zákon“).

V doporučenom liste zo 6. februára 2020 správca RUV, zoskupenie hospodárskych záujmov LUXEMBOURG BUSINESS REGISTERS (Luxemburské obchodné registre, ďalej len „LBR“) túto žiadosť zamietol.

[omissis]

Tvrdenia a dôvody účastníkov konania

SOVIM predovšetkým navrhuje, aby sa rozhodlo, že články 12 a/alebo 15 Zákona porušujú práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života, ochranu údajov a/alebo účinný prostriedok nápravy, a preto sa tieto ustanovenia neuplatnia, a že informácie, ktoré SOVIM poskytla na základe článku 3 Zákona, nebudú v RUV verejne dostupné.

Subsidiárne navrhuje, aby súd predložil Súdnemu dvoru Európskej únie (ďalej len „SDEÚ“) [omissis] otázky, ktoré vyvstávajú v tejto veci.

Ďalej subsidiárne navrhuje rozhodnúť, že v prejednávanej veci existuje neprimerané riziko v zmysle článku 15 ods. 1 Zákona a preto sa zoskupeniu LBR nariaďuje obmedziť prístup k informáciám uvedeným v článku 3 Zákona a vložiť následný rozsudok do spisu spoločnosti SOVIM, ktorý má LBR k dispozícii.

SOVIM na podporu svojich návrhov uvádza, že poskytnutie prístupu verejnosti k totožnosti a osobným údajom užívateľa hospodárskeho prospechu, ktoré boli postúpené RUV, porušuje právo na ochranu jeho súkromného a rodinného života stanovené v článku 8 Európskeho dohovoru o ľudských právach, článku 7 Charty základných práv Európskej únie a v článku 11 ods. 3 Ústavy.

Pripomína, že cieľom smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849 z 20. mája 2015 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, ktorou sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 a zrušuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES a smernica Komisie 2006/70/ES (ďalej len „smernica 2015/849“), v znení zmenenom smernicou 2018/843, na základe ktorej bol do luxemburského práva zavedený Zákon, je identifikovať konečných užívateľov výhod spoločností používaných na účely prania špinavých peňazí a financovania terorizmu, ako aj zaručiť bezpečnosť obchodných vzťahov a dôveru na trhu.

Nie je však stanovené, ako umožňuje prístup verejnosti bez akejkoľvek kontroly prístupu k údajom obsiahnutým v RUV dosiahnuť tieto ciele. Naopak ide o závažný a neprimeraný zásah do súkromného života konečných užívateľov výhod, ktorý je nezlučiteľný s vyššie uvedenými predpismi.

SOVIM sa navyše domnieva, že prístup verejnosti do RUV predstavuje porušenie článku 7 Charty základných práv Európskej únie, ktorý má rovnaký význam a rozsah ako článok 8 Európskeho dohovoru o ľudských právach. Skutočnosť, že RUV sa stal verejne prístupným je zbytočný ďalší zásah, pretože sa tým nezabezpečí účinnejší boj proti praniu špinavých peňazí ako v prípade obmedzeného prístupu orgánov.

[omissis] [aspekt vnútroštátneho ústavného práva]

SOVIM ďalej tvrdí, že prístup verejnosti k osobným údajom obsiahnutým v RUV predstavuje porušenie niektorých základných zásad uvedených v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (ďalej len „GDPR“).

Takýto prístup tak ohrozuje zásadu minimalizácie údajov stanovenú v článku 5 ods. 1 písm. c) GDPR, a to nielen pokiaľ ide o objem dostupných údajov, ale aj pokiaľ ide o samotný prístup verejnosti k týmto údajom, najmä v tom zmysle, že takýto prístup nie je nevyhnutný na dosiahnutie sledovaného cieľa boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu.

Prístup verejnosti k údajom RUV je ďalej v rozpore s článkom 25 GDPR, ktorý vyžaduje prijatie primeraných technických a organizačných opatrení na zabezpečenie toho, aby sa štandardne spracúvali len osobné údaje, ktoré sú nevyhnutné pre každý konkrétny účel spracúvania.

SOVIM sa ďalej domnieva, že prístup verejnosti do RUV predstavuje porušenie článkov 14 až 22 GDPR.

Vyčíta luxemburskému zákonodarcovi, že neprijal bezpečnostné opatrenia na účely zistenia totožnosti každej osoby, ktorá požaduje prístup k informáciám RUV, najmä prostredníctvom požiadavky registrácie na stránke RUV, ktorá by podmienovala prístup k údajom zapísaným do registra. SOVIM sa tiež domnieva, že skutočnosť, že sa nevyžaduje oprávnený záujem na nahliadnutí do RUV je v rozpore s vôľou normotvorcu Únie.

SOVIM tvrdí, že je porušením zásady obmedzenia údajov stanovenej v článku 5 ods. 1 písm. c) GDPR, ak nemožno zaručiť, že údaje nachádzajúce sa v RUV, ktoré sú dostupné verejnosti, budú použité na konkrétne, jasne vyjadrené a legitímne účely.

SOVIM sa ďalej opiera o článok 8 Charty základných práv Európskej únie, ktorého porušenie vidí vo voľnom prístupe verejnosti k osobným údajom konečných užívateľov výhod.

Napokon má SOVIM pochybnosti o dodržaní článku 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ľudských právach, ktorý priznáva právo na účinné súdne preskúmanie v primeranej lehote, keďže na jednej strane nemá LBR stanovenú lehotu na prijatie rozhodnutia o žiadosti o obmedzenie prístupu, a na druhej strane žaloba proti rozhodnutiu LBR musí byť podaná v lehote 15 dní, pod hrozbou preklúzie, odo dňa doručenia rozhodnutia o zamietnutí.

Rovnaké právo je navyše zaručené aj v článku 47 Charty základných práv Európskej únie.

Pokiaľ ide o vecnú stránku, SOVIM sa domnieva, že jej konečný užívateľ výhod je vystavený neprimeranému riziku, ktoré je vážne, skutočné a bezprostredne hroziace, keďže existuje nebezpečenstvo únosu konečného užívateľa výhod a jeho rodiny, ktorí sa pohybujú alebo bývajú na africkom kontinente, a to najmä vo východnej Afrike, kde dochádza k trvalému nárastu únosov majetných osôb teroristickými skupinami s cieľom získať výkupné.

Žiadosti o obmedzenie prístupu by sa preto podľa jej názoru malo vyhovieť.

Na pojednávaní 13. októbra 2020 SOVIM požiadala súd, aby konanie prerušil a položil SDEÚ niekoľko prejudiciálnych otázok.

[omissis]

LBR ako správca RUV nezaujalo stanovisko k meritu veci a prejudiciálne otázky navrhované spoločnosťou SOVIM ponecháva na uváženie súdu.

Posúdenie

Podľa článku 15 ods. 1 Zákona „zaregistrovaný subjekt alebo konečný užívateľ výhod môže v individuálnom prípade a za výnimočných okolností uvedených nižšie požiadať na základe riadne odôvodnenej žiadosti adresovanej správcovi o obmedzenie prístupu k informáciám uvedeným v článku 3 len v prospech vnútroštátnych orgánov, úverových inštitúcií a finančných inštitúcií, ako aj v prospech súdnych exekútorov a notárov konajúcich v postavení verejného činiteľa v prípade, ak by tento prístup vystavil konečného užívateľa výhod neprimeranému riziku, riziku podvodu, únosu, vydierania, vymáhania peňazí alebo inej výhody, obťažovania, násilia alebo zastrasovania, alebo v prípade, že konečným užívateľom výhod je maloletá osoba alebo inak nespôsobilá osoba“.

Na základe tohto článku musí LBR, a v prípade žaloby proti rozhodnutiu o zamietnutí sudca predsedajúci obchodnej komore tribunal d'arrondissement (okresný súd), preskúmať v individuálnom prípade, a teda s prihliadnutím na subjektívne prvky, existenciu výnimočných okolností odôvodňujúcich obmedzenie prístupu do RUV.

Treba poznamenať, že podľa uznesenia z 24. januára 2020, [omissis] Tribunal d'arrondissement (okresný súd), [omissis] už v rámci veci začatej na tie isté účely položil niekoľko prejudiciálnych otázok týkajúcich sa výkladu pojmov „výnimočné okolnosti“, „riziko“ a „neprimerané“ v kontexte Zákona, a to v tomto znení:

[omissis]

[Znenie prejudiciálnych otázok predložených Súdnemu dvoru vo veci C-37/20]

Prejudiciálne otázky navrhované spoločnosťou SOVIM v rámci tohto konania vyvolávajú ďalšiu problematiku.

Podľa článku 3 Zákona sú „do registra konečných užívateľov výhod zaregistrovaných subjektov zapisované a uchovávané tieto údaje:

1. priezvisko;
2. meno (mená);
3. štátna príslušnosť (alebo viacero štátnych príslušností);
4. deň narodenia;
5. mesiac narodenia;
6. rok narodenia;
7. miesto narodenia;
8. krajina bydliska;
9. presná súkromná alebo obchodná adresa, pričom sa uvedie:
  - a) pre adresy v Luxemburskom veľkovevodstve: obvyklý pobyt uvedený v národnom registri fyzických osôb alebo, v prípade obchodných adries, obec, ulica a číslo budovy uvedené v národnom registri obcí a ulíc, ako je stanovené v článku 2 písm. g) zmeneného loi du 25 juillet 2002 portant réorganisation de l'administration du cadastre et de la topographie [(zákon z 25. júla 2002 o reorganizácii správy katastra a topografie)], ako aj poštové smerovacie číslo;
  - b) pre adresy v zahraničí: obec, ulica a číslo budovy v zahraničí, poštové smerovacie číslo a krajina;
10. v prípade osôb zapísaných v národnom registri fyzických osôb: identifikačné číslo, ktoré stanovuje zmenený loi du 19 juin 2013 relative à l'identification des personnes physiques [(zákon z 19. júna 2013 o identifikácii fyzických osôb)];
11. v prípade osôb nerezidentov, ktoré nie sú zapísané v národnom registri fyzických osôb: zahraničné identifikačné číslo;
12. povaha skutočne držaného podielu;
13. rozsah skutočne držaného podielu.“

Podľa článku 11 Zákona sú všetky vyššie uvedené informácie prístupné vnútroštátnym orgánom pri plnení ich úloh, zatiaľ čo informácie uvedené v článku 3 ods. 1 bodoch 1 až 8, 12 a 13, sú na základe článku 12 prístupné komukoľvek.

Článok 8 Európskeho dohovoru o ľudských právach týkajúci sa práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života stanovuje:

„1. Každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie.

2. Štátny orgán nemôže do výkonu tohto práva zasahovať s výnimkou prípadov, keď je to v súlade so zákonom a nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, verejnej bezpečnosti, hospodárskeho blahobytu krajiny, predchádzania nepokojom alebo zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky alebo na ochranu práv a slobôd iných.“

Okrem toho článok 7 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“) stanovuje, že *„každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a komunikácie“*.

Podľa článku 52 Charty:

„1. Akékoľvek obmedzenie výkonu práv a slobôd uznaných v tejto charte musí byť ustanovené zákonom a rešpektovať podstatu týchto práv a slobôd. Za predpokladu dodržiavania zásady proporcionality možno tieto práva a slobody obmedziť len vtedy, ak je to nevyhnutné a skutočne to zodpovedá cieľom všeobecného záujmu, ktoré sú uznané Úniou, alebo ak je to potrebné na ochranu práv a slobôd iných.

2. Práva uznané v tejto charte, ktoré sú predmetom ustanovení zmlúv, sa vykonávajú za podmienok a v medziach vymedzených týmito zmluvami.

3. V rozsahu, v akom táto charta obsahuje práva, ktoré zodpovedajú právam zaručeným v Európskom dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd, zmysel a rozsah týchto práv je rovnaký ako zmysel a rozsah práv ustanovených v uvedenom dohovore. Toto ustanovenie nebráni tomu, aby právo Únie priznávalo širší rozsah ochrany týchto práv.“

Nastoluje sa preto otázka, či je prístup verejnosti k niektorým údajom uvedeným v RUV v súlade s vyššie uvedenými ustanoveniami, a najmä s Chartou, v dôsledku čoho je potrebné obrátiť sa na SDEÚ s prejudiciálnymi otázkami, ktorých obsah je uvedený vo výroku tohto uznesenia.

Článok 5 GDPR, ktorý sa zaoberá zásadami spracúvania osobných údajov, znie takto:

„1. Osobné údaje musia byť:

- a) spracúvané zákonným spôsobom, spravodlivo a transparentne vo vzťahu k dotknutej osobe (,zákonnosť, spravodlivosť a transparentnosť‘);*
- b) získavané na konkrétne určené, výslovne uvedené a legitímne účely a nesmú sa ďalej spracúvať spôsobom, ktorý nie je zlučiteľný s týmito účelmi; ďalšie*

spracúvanie na účely archivácie vo verejnom záujme, na účely vedeckého alebo historického výskumu či štatistické účely sa v súlade s článkom 89 ods. 1 nepovažuje za nezlučiteľné s pôvodnými účelmi (,obmedzenie účelu');

- c) primerané, relevantné a obmedzené na rozsah, ktorý je nevyhnutný vzhľadom na účely, na ktoré sa spracúvajú (,minimalizácia údajov');*
- d) správne a podľa potreby aktualizované; musia sa prijať všetky potrebné opatrenia, aby sa zabezpečilo, že sa osobné údaje, ktoré sú nesprávne z hľadiska účelov, na ktoré sa spracúvajú, bezodkladne vymažú alebo opraví (,správnosť');*
- e) uchovávané vo forme, ktorá umožňuje identifikáciu dotknutých osôb najviac dovtedy, kým je to potrebné na účely, na ktoré sa osobné údaje spracúvajú; osobné údaje sa môžu uchovávať dlhšie, pokiaľ sa budú spracúvať výlučne na účely archivácie vo verejnom záujme, na účely vedeckého alebo historického výskumu či na štatistické účely v súlade s článkom 89 ods. 1 za predpokladu prijatia primeraných technických a organizačných opatrení vyžadovaných týmto nariadením na ochranu práv a slobôd dotknutých osôb (,minimalizácia uchovávaní');*
- f) spracúvané spôsobom, ktorý zaručuje primeranú bezpečnosť osobných údajov, vrátane ochrany pred neoprávneným alebo nezákonným spracúvaním a náhodnou stratou, zničením alebo poškodením, a to prostredníctvom primeraných technických alebo organizačných opatrení (,integrita a dôvernosť');*

2. Prevádzkovateľ je zodpovedný za súlad s odsekom 1 a musí vedieť tento súlad preukázať (,zodpovednosť');

Pri skúmaní znenia tohto článku sa oprávnene vynára otázka, či prístup verejnosti k údajom obsiahnutým v RUV umožňuje zaručiť dodržiavanie týchto ustanovení.

Je preto potrebné položiť SDEÚ prejudiciálne otázky, ktorých obsah je uvedený vo výroku tohto uznesenia.

SOVIM má ďalej pochybnosti o zlučiteľnosti článku 15 Zákona s požiadavkou na zabezpečenie účinného súdneho preskúmania v tom zmysle, že stanovená lehota 15 dní je extrémne krátka a preto porušuje článok 6 Európskeho dohovoru o ľudských právach.

Článok 15 Zákona stanovuje : „2. Správca odo dňa prijatia žiadosti až do doručenia svojho rozhodnutia dočasne obmedzí prístup k informáciám uvedeným v článku 3 len na vnútroštátne orgány, a v prípade zamietnutia žiadosti predĺži toto obmedzenie o ďalších 15 dní. Ak je proti rozhodnutiu o zamietnutí podaná žaloba, obmedzenie prístupu k informáciám potrvá až dovtedy, kým sa vo veci právoplatne nerozhodne. ...

4. *Oznámenie o obmedzení prístupu k informáciám a dátume príslušného rozhodnutia uverejní správca v registri konečných užívateľov výhod.*

5. *Každá dotknutá osoba, ktorá chce spochybniť rozhodnutie správcu prijaté podľa odsekov 2 alebo 3, môže proti tomuto rozhodnutiu podať žalobu podľa článku 7 ods. 3 v lehote 15 dní odo dňa uverejnenia oznámenia uvedeného v odseku 4.“*

Z uvedeného vyplýva, že lehota na podanie žaloby začína plynúť od uverejnenia oznámenia, a nie od doručenia rozhodnutia užívateľovi hospodárskeho prospechu.

Okrem toho nebolo vysvetlené, prečo sa má lehota 15 dní na podanie žaloby, ktorá sa uplatňuje v mnohých iných smeroch, považovať za nedostatočnú z hľadiska článku 6 Európskeho dohovoru o ľudských právach.

V tejto súvislosti preto nie je potrebné položiť SDEÚ prejudiciálnu otázku.

Z t ý c h t o d ô v o d o v:

[omissis] tribunal d'arrondissement de et à Luxembourg (Okresný súd Luxemburg, Luxembursko), ktorý rozhoduje v sporovom konaní,

[omissis]

prerušuje konanie a predkladá Súdnemu dvoru Európskej únie tieto prejudiciálne otázky:

Otázka č. 1

Je článok 1 ods. 15 písm. c) smernice (EÚ) 2018/843, ktorým sa mení článok 30 ods. 5 prvý pododsek smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/849 z 20. mája 2015 o predchádzaní využívaniu finančného systému na účely prania špinavých peňazí alebo financovania terorizmu, ktorou sa mení nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 a zrušuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 2005/60/ES a smernica Komisie 2006/70/ES, platný v tom zmysle, že od členských štátov vyžaduje, aby sa informácie o konečných užívateľoch výhod sprístupňovali v každom prípade komukoľvek zo širokej verejnosti bez preukázania oprávneného záujmu, vzhľadom na:

- a. právo na rešpektovanie súkromného a rodinného života zaručené v článku 7 Charty základných práv Európskej únie („**Charta**“), vykladané v súlade s článkom 8 Európskeho dohovoru o ľudských právach, so zreteľom na ciele stanovené najmä v odôvodneniach 30 a 31 smernice 2018/843, ktoré sa týkajú najmä boja proti praniu špinavých peňazí a financovaniu terorizmu, a
- b. právo na ochranu osobných údajov zaručené v článku 8 Charty v rozsahu, v akom je jeho cieľom zabezpečiť zákonné, spravodlivé a transparentné

spracúvanie osobných údajov vo vzťahu k dotknutej osobe, obmedzenie účelu získavania a spracúvania a minimalizáciu údajov?

Otázka č. 2

1. Má sa článok 1 ods. 15 písm. g) smernice 2018/843 vykladať v tom zmysle, že výnimočné okolnosti, na ktoré odkazuje a za ktorých členské štáty môžu stanoviť výnimky týkajúce sa prístupu ku všetkým alebo niektorým informáciám o konečných užívateľoch výhod, ak by prístup širokej verejnosti vystavil konečného užívateľa výhod neprimeranému riziku podvodu, únosu, vydierania, obťažovania, násilia alebo zastrašovania, môžu nastať len vtedy, ak sa predložia dôkazy o neprimeranom riziku podvodu, únosu, vydierania, obťažovania, násilia alebo zastrašovania, ktoré je mimoriadne, má skutočný dopad na osobu konečného užívateľa výhod a je vážne, skutočné a bezprostredne hroziace?

2. V prípade kladnej odpovede, je takto vykladaný článok 1 ods. 15 písm. g) smernice 2018/843 platný z hľadiska práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života zaručeného v článku 7 Charty a práva na ochranu osobných údajov zaručeného v článku 8 Charty?

Otázka č. 3

1. Má sa článok 5 ods. 1 písm. a) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (ďalej len „GDPR“), ktorý vyžaduje, aby sa údaje spracúvali zákonným spôsobom, spravodlivo a transparentne vo vzťahu k dotknutej osobe, vykladať v tom zmysle, že nebráni:

a. tomu, aby sa osobné údaje konečného užívateľa výhod zapísané do registra konečných užívateľov výhod zriadeného v súlade s článkom 30 smernice 2015/849, v znení zmenenom článkom 1 ods. 15 smernice 2018/843, sprístupňovali širokej verejnosti bez akejkoľvek kontroly či odôvodnenia zo strany kohokoľvek z verejnosti a bez toho, aby dotknutá osoba (konečný užívateľ výhod) mohla zistiť, kto mal prístup k týmto osobným údajom, ktoré sa jej týkajú, a ani

b. tomu, aby prevádzkovateľ takého registra konečných užívateľov výhod poskytoval prístup k osobným údajom konečných užívateľov výhod neobmedzenému a nepredvídateľnému počtu osôb?

2. Má sa článok 5 ods. 1 písm. b) GDPR, ktorý vyžaduje obmedzenie účelu, vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby sa osobné údaje konečného užívateľa výhod zapísané do registra konečných užívateľov výhod zriadeného v súlade s článkom 30 smernice 2015/849, v znení zmenenom článkom 1 ods. 15 smernice 2018/843, sprístupnili širokej verejnosti bez toho, aby prevádzkovateľ tohto registra mohol zaručiť, že tieto údaje budú použité výlučne na účely, na ktoré boli získané, teda v zásade na boj proti praniu špinavých peňazí

a financovaniu terorizmu, pričom široká verejnosť nie je orgánom, ktorý nesie zodpovednosť za dodržanie tohto účelu?

3. Má sa článok 5 ods. 1 písm. c) GDPR, ktorý vyžaduje minimalizáciu údajov, vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby mala široká verejnosť prostredníctvom registra konečných užívateľov výhod zriadeného v súlade s článkom 30 smernice 2015/849, v znení zmenenom článkom 1 ods. 15 smernice 2018/843, prístup okrem mena, mesiaca a roku narodenia, štátnej príslušnosti a krajiny bydliska konečného užívateľa výhod, aj k povahe a rozsahu jeho skutočne držaného podielu, ako aj k dátumu a miestu jeho narodenia?

4. Nebráni článok 5 ods. 1 písm. f) GDPR, ktorý vyžaduje, aby boli údaje spracúvané spôsobom, ktorý zaručuje primeranú bezpečnosť osobných údajov, vrátane ochrany pred neoprávneným alebo nezákonným spracúvaním, čím sa zabezpečí integrita a dôvernosť týchto údajov, neobmedzenému a bezpodmienečnému prístupu, bez záväzku zachovania dôvernosti, k osobným údajom konečných užívateľov výhod dostupným v registri konečných užívateľov výhod zriadenom v súlade s článkom 30 smernice 2015/849, v znení zmenenom článkom 1 ods. 15 smernice 2018/843?

5. Má sa článok 25 ods. 2 GDPR, ktorý zaručuje štandardnú ochranu údajov, na základe ktorej najmä osobné údaje nesmú byť bez zásahu fyzickej osoby štandardne prístupné neobmedzenému počtu fyzických osôb, vykladať v tom zmysle, že nebráni:

a. tomu, aby register konečných užívateľov výhod zriadený v súlade s článkom 30 smernice 2015/849, v znení zmenenom článkom 1 ods. 15 smernice 2018/843, nevyžadoval registráciu na jeho internetovej stránke od osôb zo širokej verejnosti, ktoré nahliadajú do osobných údajov konečného užívateľa výhod?

b. tomu, aby sa konečnému užívateľovi výhod neprístupňovali informácie o nahliadaní do jeho osobných údajov zapísaných v takom registri, a ani

c. tomu, aby sa neuplatňovalo žiadne obmedzenie, pokiaľ ide o rozsah a prístupnosť dotknutých osobných údajov, z hľadiska účelu ich spracúvania?

6. Majú sa články 44 až 50 GDPR, ktoré podriaďujú prenos osobných údajov do tretej krajiny prísny podmienkam, vykladať v tom zmysle, že nebránia tomu, aby sa takéto údaje konečného užívateľa výhod zapísané v registri konečných užívateľov výhod zriadenom v súlade s článkom 30 smernice 2015/849, v znení zmenenom článkom 1 ods. 15 smernice 2018/843, sprístupňovali v každom prípade komukoľvek zo širokej verejnosti bez preukázania oprávneného záujmu a bez obmedzení týkajúcich sa umiestnenia tejto verejnosti?

[omissis]